

WE SRÓDĘ DNIA 1. LUTEGO 1804

W tych dniach przejeżdżali przez nasze miasto hrabia Markow, pełnomocny minister rosyjski przy rządzie francuzkim, powracając z Paryża do Petersburga, i P. Drumond angielski poseł przy Porcie, powracając z Konstantynopola do Londynu.

Z Wiednia d. 25. Stycznia.

J. C. K. Mość raczył jenerała feldwachmistrza, Maxymiliana hrabię Kollonitz, mianować najtąskawiey pierwszym porucznikiem w C. K. ślacheckiey gwardyi węgierskiey, a podporucznika w teyże gwardyi, półkownika Szarvasi, raczył Jego Ces. Król. Mość przez najtąskawszy wzgląd na 26 letnią wierną jego i chwalebłą służbę w woysku, a 13 letnią w gwardyi, podwyższyć na drugiego porucznika i jenerała feldwachmistrza. Oba jenerałowie wykonali d. 19 t. m. zwykłą przysięgę wierności na te stopnie przed nadwornym marszałkiem Xciem Starhembergim.

Arcy Xiążę Jmc Palatyn Węgierski powrócił d. 17 w wieczor z tey stolicy w towarzystwie swego nadwornego marszałka, hrabi Szaparv, w dobrym zdrowiu do Budy.

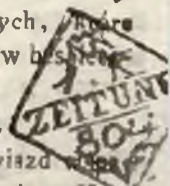
J. C. K. M. raczył przez powtórny nadworny dekret Kr. kommissarzowi i rządowemu sekretarzowi, Antoniemu Aimaso Zsadann de Miklos, za dogodną urządzenie instytutu głuchotłuchych w Waitzen, najtąskawsze swoje ukontentowanie oświadczyć.

W Salzburgu wyszło elektorskie rozpo-

ządzenie do wszystkich urzędników, aby się starali zbierać i zachowywać wszystkie w tym kraju odkrywane i wydobywane starożytności rzymskiey zabytki, z opisaniem ich miejsca, wktórych odkryte zostały. Niemniemy mają się zatrudniać wydobywaniem tych, ażeby in od włościan wskazane zostały i w bezpieczeństwie od zepsucia miejsca chować.

Z Berlina 14 Stycznia.

Dnia 10 b. m. odprawia tu wiażdżniatły Xiężniczka Amelia-Maria-Anna Hesen-Homburg, oblubienica młodszego brata N. Pana, Królewicza Fryderyka, Wilbelma, Karola. Casy Berlina był w poruszeniu, radość była powszechna. Na ulicy pod lipami wystawiony był obelysk, 40 łop wysoki, a w innych miejscach bramy tryumfalne. Wszystkie cechy wyruszyły z chorągwiemi. Na arsenale ustawiony był przez Poruczników artyleryi Neander i Voss, telegraf, który przez znaki donosił o przybyciu Xiężniczki. Przy bramie Lipskiey przywitana została od Magistratu. Przy wyśladaniu z karety w zamku, muzyka wojskowa słyszeć się dała. Marszałek dworu de Massow, zaprowadził ją do przeznaczonych dla niej pokoiów, gdzie już familia Królewska i jenerałcy zamydowali się. Dnia 11 podpisana została w zamku Królewskim intercyza. — Dnia 12 nastąpiło zaślubienie. Po włożeniu przez Królowę matkę, w przytomności familii Królewskiey, na gto-

we Xiężniczki, korony Królewskiej, cała processya ruszyła do pokoiów paradnych Fryderyka I., gdzie podobne uroczystości odprawiać się zwykły, w następującym porządku. Król wic Wilhelm z Xiężniczką Hessen Homburg, poprzedzeni od urzędników dworu swego. Potem 1) N. Pan z N. Królową matką. 2) Król wic Henryk z N. Królową. 3) Xiąże Ludwik, syn Xięcia Ferdynanda, z małżonką Xcia następcy Oranii, starszą siostrą N. Pana. 4) Xże August, syn Xięcia Ferdynanda, z Xiężniczką Heską, młodszą siostrą N. Pana. 5) Xże następca Oranii z Xiężną Oranii-Nassau ciotką N. Pana. 6) Xiężę Nassau-Oranii, z Xiężną Ferdynandową. 7) Xże Brunświcki z Xiężniczką Ludwiką. 8) Xże Brunświk-Oels z Langrafową Hessen Homburg. 9) Xże Wilhelm Brunświcki z Xiężną Kurlandzą wdową. Szli potem Xiążęta Gustaw Meklemburg - Schweryn, Karol Meklemburg Strelitz, Chrystyan Anhalt-Pless &c. &c. W białey sali, ozdobioney marmurowemi posągami Elektorów, odprawł obrządek ślubny, kaznodzieia dworski Sack. Sama tylko Królowa matka siedziała, wszystkie inne osoby stały. Przy zamianie pierścieni, dano 3 razy ognia z 24ch armat; poczem cała parada udała się do tak nazwanych pokoiów gry, a z tamtąd do sali rycerskiej, gdzie osoby familii Królewskiej, zasiadły w liczbie 24 do stołu pod baldakinem i przy odgłosie muzyki, na złotym serwisie obiadowali. Generałowie LL. Elsner i Beville, stojący podawali potrawy, które potem przez Marszałka dworu i szambelanów, podane były osobom familii Królewskiej. (Służba ta, w podobnych tylko uroczystych zdarzeniach, odbywana bywa przez wspomnianych urzędników i trwa według tryku ety pory, póki familia Królewska nie zacznie. — co tą razą w kilka minut po zakońciu miejsc nastąpiło. — poczem urzędni-

cy wspomnieni zasiadają swe miejsca u innych stołów.) Oprócz stołu Królewskiego, było 5 innych dla jenerałow, ministrów, postów zagranicznych &c. Po skończonym obiedzie, wszyscy udali się znowu do białey sali, dla rozpoczęcia tańcu z pochodniami. Wszyscy ministrowie stanu, czekali na familją królewską przy tronie, trzymając w ręku wielkie i rzące woskowe świce, podobne do pochodni. Po zakończonym tańcu, podobnym do tańca Polskiego, odprowadzono młodą parę do iey pokoiow, gdzie po zdjęciu szatow obojgu, rozdawane były przez Ochmistrzynię wszystkim przytomnym postom zagranicznym i kawalerom, małe kawałki haftowaney wstążki, uważaney jako podwiązka oblubienicy. Korona nakoniec królewska, którą głowa iey była ozdobiona, odnieioną została przez ach officyerow gwardyi, do skarbcu.

Z Londynu d. 10. Stycznia.

Admirał Kornwallis krąży znowu przed Brestem. Pisał stamtąd pod 4. do admirałlicyi, iż przybył tam z okrętami Miasto Paryż i S. Jozef oba o 110 armatach, i zastał tam francuzką flotę ciągle stojącą, swoje żagle po ostatney burzy i deszczu wysusziącą, nie okazując żadnego przygotowania do wyptynienia. Okręty pozostałe się pod czas ostatney burzy przed Brestem, które nie udały się były do portow angielskich, ale popłynęły ku zachodowi, złączyły się inż z walecznym admirałem Kornwallis, iako też 5 innych liniowych okrętow, weszłych dla uszkodzenia do odnogi Kawsand. Jego flota liczy inż znowu 12 liniowych okrętow, a więcej ich jeszcze znajduje się w drodze. Admirał Kornwallis nie wysiadł nawet z swego okrętu w Torbay, tylko kazał sobie dostawić potrzebnych rzeczy. Pod czas ostatney burzy różne nasze eskadry na kanale od Ostendy do Brestu i pod brzegami Irlandyi

wiele ucierpiały, jednak o jednej tylko do-
wiadujemy się szalupie, że się rozbiła, z któ-
rey wyratowano lud, wyjąwszy 7 osob, któ-
re się utopiły.

Z resztą jesteśmy zapewnionemi, że nie-
przyjaciel za nappierwszą pomyslną porą
chce uskutecznić swoje zagrożone wylądowa-
nie; codziennie rozchodzą się w tej mierze
wieści, które nazajutrz upadają. Tak np.
w tych dniach rozgłoszono, iż przybyły o fi-
cyer z Hollandyi przywiozł ministrom wiadomo-
ść, że widział na Mozie 25,000 woyska
na 250 statkach zaambarkowanych, że 16,000
miało jeszcze na okręty wsiadać, i że Bona-
parte znajduje się w Texlu. Ponieważ w no-
cy z d. 3. bardzo był pomyslny wiatr dla
francuzkich okrętów, rozumiano zatem, że
pewnie d. 3. znajdował się już nieprzyjaciel
na morzu, i wszystkie znaki morskie w Dealu,
Dowrze, Brighthon, Portsmouth i na wyspie
Wigh były w poruszeniu. Z wzgórków
Dowru mniemano postrzegać poruszenia w
Kale i Boulogne, i z tego powodu kazano wy-
ruszyć flocie w St. Helens, regularnym woys-
kiem i ochotnikom zebrać się nad brzegi.

Do Dealu przyprowadzono d. 5. t. m. 2
łodzi nieprzyjacielskie, i hollenderską galiotę,
i czaykę i 1 rybacki statek, które Kro: frega-
ta Nieśmiertelna i Armatny bryg Archer
zabrały. Armatne łodzie były iwszey klas-
sy, miały po 13 armat i tego się przez kwa-
drans z naszą fregatą potykały.

Lord Hawkesbury ponowił ministrom neu-
tralnych mocarstw dawniejsze zapewnienie
krolewskie, iż wcale nie jest wolą J. K. Mści-
ścieśniać handel z neutralnemi mocarstwami,
i takowym tylko okrętom jest zabronione
wniyscie do portow angielskich, wyjąwszy
Jarmut i Duny, które z nieprzyjacielskich
portow przychodzą.

Rządzca jenerał Grenfield, który zdobył

wyspę S. Łucyi, Domerarę &c. umarł nie-
szczęściem z swoją żoną i wielu osobami
jego orszaku na żołąciową gorączkę w Barba-
dos. Jenerał Elephane, rządzca Grenady za-
równo padł ofiarą tej choroby, która bardzo
rozszerzyła się pomiędzy naszym woyskiem
w Barbados.

Tuteysze pisma mówią o bliskiej koali-
cyi między stronnikami P. Foxa, lorda Grenwil-
la i Windhama.

Pomiędzy podarunkami odebrał Elfi Bey
od rządu 100 szabel z zbroiowni w Towrze
i 7 rurną strzelbę, którey się bardzo dziwił
oglądając zbroiownią.

Xżna Jorku zgromadziła w wigilią Bo-
żego narodzenia 26 dzieci ubogich z okolicy
Oatland, rozdała im podarunki, i zatrzymała
ich z rodzicami na wieczerzy. Wiele osob i
sam Xżę byli temu przytomni.

Wielki zbior naturalnych rzadkości, o-
sobliwie wypchanych ptaków, wysuszonych
roślin i robaków, który w Kajenie dla paryz-
kiego naturalnego gabinetu był zrobiony, zo-
stał tu w przeszłym tygodniu na rzecz zdo-
bywcy, płynącego z nim okrętu, za 3000
gwineow sprzedany.

Jenerał Lannes i lord Fitzgerald znajdo-
wali się razem u Xcia Regenta w Lizbonie d.
10. Grudnia, co za bardzo dobry znak dla
portugalskiej neutralności uważają. Hiszpań-
ska neutralność nie doznaie także z strony na-
szej przeszkody; tamtejszy nasz konsul wy-
daie wypływającym okrętom bez najmniey-
szej zwłoki zaświadczenia.

Niektórzy ochotnicy, którzy samowolnie
służbę porzucić chcieli, muszą się pozostać.
ponieważ żaden ochotnik nie może bez zezwo-
lenia kapitana lub kommandanta służby po-
rzucić.

Przy zakładaniu fundamentow na nowy
dom w Londynie, nie daleko domu wschodnie

ndyyskiej kompanii, wykopano duży kawał bardzo dobrze zachowanego rzymskiego bruku.

Z Indyy donoszą, że Peishwa znowu do swejolicy powrócił, i odnoszący nad nią zwycięstwa nieprzyjaciel Holkar, którego własne woyska opuszczają, prosił go o pokoy. Te wiadomości nie o eskadrze francuzkiej pod kontra admirałem Linois nie wspominają. Zatrzymano tam tymczasowo francuzką fregatę, mającą na sobie 300 żołtnerzy i 40 uczonych, poki nie nadejdzie rozkaz od rządcy Wellesleia iak sobie z nią mają postąpić. Uczeni mają bydź po większej części woyskowi, mianowicie iudzenierowie.

Pocztowy statek przybył tu po 35 dniowey podróży z wysp Leward, przywoził wiadomość, że eskadra komitodora Hooda przy Martynice zabrała 3 francuzkich korzarzy.

Przeciw hollenderskiej osadzie S. Eustachego, wyszła z naszych zachodnich Indyy wyprawa, i spodziewamy się w krotce odebrać wiadomość o iey zdobyciu, ponieważ w zaniebanem obrony zoltaie stanie.

W porcie Korku zatopiła burza 25 Grudnia fregatę jedną, ale powiększej części lud z niej wyratowano.

Wiele ieszcze w Irlandyi łapią włóczących się rabasów; w liczbie ich znajduje się człowiek nazwiskiem Cullinan, który się często za francuzkiego jenerała Klarke udawał. W niektórych okolicach Irlandyi panują ieszcze ciągle zaburzenia.

Zachodnio indyyska kupiecka flota z 150 żaglow wyptynęła pod zastoną 2 wojennych okrętów d. 1 Stycznia z Portsmutu, w Dublach połączy się z inną takąż flotą, i razem do zachodnich Indyy poptyną. Admirał Dacres ptynie z nią na liniowym okręcie Odważny.

Admerykańskie gazety 'do' 24 Listopada, donoszą o St. Domingo co następuje: Portę Paix dostał się na końcu Listopada w ręce Murzynów: z 500 będącemi tam przy oddaniu francuzkimi żołnierzami obeszlę się murzyńscy wodzowie po ludzku. Rochambeau był zawsze panem Cap françois; chciał się iednk przenieść zswemi ludźmi do twierdzy St. Domingo (w nabytey od Hiszpanów części) ale mu wszędzie Murzyni drogi przecięli. Przejęty list opiewa, że Rochambeau tylko na 8 dni ma żywności. Trzy nieprzyjacielskie fregaty stoją na przedporciu Kipu. Desfalines wezwał Port au prince; lecz dowodzący tam jenerał Lavallet, będąc opatrzony w żywność, postanowił bronić tego mieysca iak naidzielniey.

Legion niemiecki liczy iuż 3000 ludzi.

Z Kalkuty donoszą pod d. 24 Czerwca, iż tam dopiero d. 11 tegoż miesiąca doszła wiadomość o wypowiedzeniu wojny, i bardzo żałowano, iż powrocono przyładek dobrej nadziei i Molukskie wyspy. Na szczęście zatrzymaliśmy Pondiszery i Malakka.

D. 10 Września znajdowało się przy wyspie francuzkiej 5 francuzkich fregat.

Pisma nasze utrzymują, iż chociażby liczna francuzka flota w Boulogne wszystkie woyska w okolicy Downu, Halings i Cast-Barne na ląd wysadziła, tedy z strony angielskiej znajdą dostateczny odór.

Hrabina Harrington dała imieniem Królowy korpusowi Królowy dwie pięknie szyte chorągwie. Obrządek ten bardzo był wspaniały. Pani Harrington przy oddaniu chorągwi miała do ochotników przemowę, w której między innemi wyraziła: " Królowa Jmc raczyła mię zaszczyścić honorem oddania wam tych chorągwi, i nie mogę dosyc wyrazić iak dalece jest dla mnie podchlebny ten

dowod łaski. W tym samym czasie, kiedy iścieśmy wtargnieniem nieubłaganego nieprzyjaciela zagrożonemi, i kiedy wy przyrzekliście bronić tego wszystkiego co wam jest najdroższym, możnż byż co dla was podchlebniejszego, iak odebrać od waszey Królowy chorągwie? Przekonana jestem, iż żadna siła nie potrafi wam ich wydrzeć, chociażby tylko jeden człowiek z waszego korpusu do ich obrony pozostał. „ Lord Hobirt odpowiedział imieniem korpusu: „ Mogę zapewnić Królową Jnc, iż nie zawiedzie się w swoim oczekiwaniu. Jeżeli nadeydzie dzień, w którym J. K. Mość uzna potrzebę dzielić niebezpieczeństwo z ludem, tedy te chorągwie będą tarczą przeciw wszelkim przypadkom S. Osoby naszego kochanego Monarchy. „

Do zachodnich Indyy płyną niektóre regimenta, ponieważ tam nie wiele ma ny wojska.

Bank postął wiele dollarow do meunicy na przebicie na angielską monetę.

W Texlu ma się znajdować do wyyscia pod żigle 4 liniowych okrętow, 2 fregaty, 3 szalupy, 15 przewozowych statkow i 30 armatnych łodzi.

Z Washingtonu donoszą, iż amerykański prezydent nakazał różnem prowincyom dostawić pewną liczbę milicyi, które są przeznaczoną na obcięcie Luizyany, spodziewając się z strony Hiszpanow oporu. Daley mówią też wiadomości, że senat mianował P. Abrahama Veneble rzadcą Luizyany, tudzież, że francuzki prefekt w Nowym Orleansie odebrał już twierdzę Mahogany i tę Amerykanom oddaie. Spodziewają się także, iż rzecz o Luizyanę ukończy się z Hiszpanią w dobry sposób.

List z Filadelfii wyraża pod d. 29 Listopada: „ Z dobrego źródła odebraliśmy wiadomość, że rząd francuzki przystał P. Pichon,

sprawującemu francuzkie interesa przy naszym rządzie, 2 mill. fr. na wsparcie armii w St. Domingo, i że prefekt tey osady P. Magnitot ma moc rozrządzenia tą sumną. Dowiadujemy się oraz, że przedsięwzięto takie kroki, że prefekt ma moc dla opatrzenia St. Domingo w potrzebne pieniądze wystawiać wexle na skarb francuzki, które w 20 dni będą zapłacone. — Hieronim Bonaparte przybył d. 20 z Baltimore do Filadelfii. Małżeństwo jego z Panną Patterson w Baltimore nie przyszło do skutku; rodzice odestali Pannę do Wirginii. „

Z Paryża d. 11. Stycznia.

Pierwszy kousul znajduje się po podróży do Boulogne w dobrym zdrowiu. Podróż nadzwyczaj mu służy, lubo tak szybko jeździ, że osoby będące przy nim zaledwo mogą niewygody podróży wytrzymać. Powracając z Boulogne nie iechał więcey iak 26 godzin, nigdzie fornalnego nie iadł obiadu, i tyle tylko zabawił, ile na przeprężenie koni potrzeba było czasu.

W obozie przy Compiègne, zaledwo już 3000 znajduje się wojska; wszystkie pozostały stamtąd, równie iak z innych okolic, nad brzegi.

Ob. Sadet, który przed niejakim czasem został sekretarzem ministra Talleyranda, iedzie na kommissarza handlowych interesow do Hollandyi.

Do Boulogne postano 100,000 myriagramow mąki.

Gdy eskadra kontra admirała Linois na przyładek dobrej nadziei przybyła, pewien podrozoy przybyły na tey eskadrze, wziął z sobą kilka małych popiersi Bonapartego na zarobek, które dosyć źle były traione, i tak ich dobrze sprzedał, że się onie dobiiano. Widząc to spekulant zawołał: Oiaż nie-roztropny byłem, że ich tylko 6 przywio-

tem! gdybym ich był parę tuzinow przywoził, byłbym szczęście zrobił.,,

Słychać, iż pierwszy konsul wyiedzie znowu w krotce nad brzegi, i poty stamtąd nie powroci, poki wyprawa swego celu nieodpnie.

W roku X. Rzpltey urodziło się we Francyi 1 mill. 108,157, ludzi, a umarło 904,692. Zatem urodziło się więcej, nizeli umarło o 203,464 ludzi. Zawartych małżeństw było 240,134. Najstarszy z umarłych dożył 118 lat, drugi 116, a 51 dożyło 100 lat.

Kandydatami, których ciasto prawodawcze w liczbie 5 na prezydenta d. 10 poszło, byli: Toulangeon, Latour-Maubourg, Viennot Vaublanc, Fontanes, i Duranteau. Jenerał Massena był także obrany kandydatem, ale nieprzyjął; list jego do prezydenta składając kandydacyą wciągnięty został w protokół, i na jego miejsce wybrano Duranteau. Powszechne jest mniemanie, że Vaublanc będzie prezydentem.

Z Radychony d. 9 Sierpnia.

Sejm Rzeczy rozpoczął dzisiaj dalsze swoje posiedzenia. Minister dyrektoryalny uczynił *in forma* następujący wniosek:

„Pomocny przedmiotami podanemi pod rozwagę seymu pod d. 22. Sierpnia r. z. punkt trzeci tyczył się ostatniego deputacyi Rzeszy rapportu, a szczególniej utworzenia komisji wykonawczej Rzeszy. Postanowiono, że protokół względem pierwszego punktu utworzonym będzie na pierwszym posiedzeniu seymu po Święcie W. W. SS. i że następnie względem innych punktów głosować się będzie na prywatnych naradzeniach w stosunku czasu w którym PP. ministrowie dadzą swoje głosy będą mogli. W oznaczonej opoce został w rzeczy samej protokół utworzonym względem pierwszego punktu ściągającego się do wprowadzenia nowych głosów do Kolle-

gium Xiążąt, i w pierwszych dwóch Kolegiach, miała już tylko liczba pozostała głosów które jeszcze nie są w tej mierze dane. Lecz nic jeszcze dotąd nie wciągnięto w protokół w pierwszych dwóch Kolegiach względem trzeciego punktu podanego pod rozwagę seymu a który codziennie staie się nagleyszym, to jest: utworzenie komisji wykonawczej Rzeszy dla dopełnienia i utrzymania recessu deputacyi Rzeszy, który w wyrok Rzeszy zamienionym został. Tym czasem podano do dyktatury Rzeszy zażalenia i urzędowe skargi od hrabiów Rechtera i burgrabiego Friedberg o gwałty jakie na nich dokonano. Wiadomo także jest publiczności o świeżych przedsięwzięciach niektórych Elektorów i Xiążąt dla zniszczenia Stanu Rycerskiego Rzeszy bezpośredniego, którego utrzymanie i byt wyraźnie utwierdzonym został przez wspomniony recess nadzwyczajny deputacyi Rzeszy w wyrok Rzeszy zamieniony; co było już powodem Ministrowi Cesarskiemu do podania not, tudzież do czynienia niektórych kroków z strony niektórych Xiążąt Dyrektorów Cyrkułów a nawet do wydania wyroków od trybunałów Rzeszy. Elektor Jnc. Arcykanclerz nie zapomnia nigdy jakie ustawy Rzeszy, a szczególniej porządek wykonania wkładają obowiązki w podobnym przypadku na Xiążąt Dyrektorów Cyrkułów, a nalewszystko na niego samego i na Arcykanclerza Rzeszy. Arcykanclerz Jnc. wierny swemu obowiązkowi czynić zawsze wszystko będzie cokolwiek obowiązki jego dostojności czynić mu nakazują, ile razy prawe podane mu będą zażalenia, w celu utrzymania prawa i sprawiedliwości w Rzeszy. Elektor Jnc. Arcykanclerz przekonany bowiem jest, że od momentu gdy jego współstany zobaczą, że jeneralny sejm Rzeszy zatrudnia się tym wszystkim, cokolwiek się ściąga do wykonania ostatniego powyżey

wspomnianego wyroku Rzeszy, porzuca swę zamiary (zwłaszcza gdy tak gorliwie pragnę szczęścia oyczyzny niemieckiej) i nie odtąd przesiębrać nie będą coby było przeciwnym wyrokowi Rzeszy, który proponowany był od mecarstw pośredniczących jako dodatek nie mogący się odłączać od traktatu pokoju Lunewilskiego, który będąc przygotowanym od deputacyi nadzwyczajney Rzeszy, od seymu przyietym a od J. C. Mści potwierdzonym, zaprowadził przez to w sposobie konstytucyynym nowe prawa potwierdzając dawniejsze. Dyrektryat mniema przeto że powinien zachęcić P^l. Ministrów, aby starali się jak najszybciej pozyskać instrukcyę względem trzeciego punktu podanego pod rozwagę seymu pod d. 27. Sierpnia r. z. a to w tym celu aby protokół względem tego przedmiotu mógł być otworzonym i postanowione było Konklusum które koniecznie jest potrzebnym dla wykonania wyroku Rzeszy, urzędzenia Matrykuty, utrzymania Izby Cesarzkiej, i którego cała Rzesza Niemiecka z niecierpliwością oczekuje. Dnia w Ratyzbocie d. 9. Stycznia.

Z Berna d. 6. Stycznia.

P. Tralles jeometra i profesor Matematyki w naszym mieście odebrał wezwanie od Imperatora Jnc Rossyjskiego wzywającego go na katedrę matematyki do wszechniicy wileńskiej z pensją roczną 5000 rubli. W tymże czasie P. Tralles odebrał wiadomość o mianowaniu siebie do akademii berlińskiej z pensją 1000 talarow. Wiadomo jest, że P. Tralles przed 5 laty był wybrany od rządu szwajcarskiego do znoszenia się z matematykami francuzkimi względem nowej miary.

W kantonie Wodow pokazały się listy wściekłe, co skłoniło radę zdrowia do wydania rozkazu pod dniem 20 Grudnia r. p., którym ostrzega obywatelow aby nie ledli żaków, a traktycom używać ich zakazuje.

Mamy tu czas prawdziwie nadzwyczajny, piszą z Bazylei, śnieg zniknął po gorach, niebo jest pogodne, słońce dobrze ogrzewa, pączki na drzewach pukaia; możnaby mniemać, że jesteśmy w miesiącu Kwietniu.

Z Korfu d. 29. Października.

Dzisiaj ciało prawodawcze odprawiło drugie swoje posiedzenie i wydało następującą uchwałę:

" Ciało prawodawcze Receptey siedmiu wespół stanowi, że prezydent tego udzieli JW. Ministrówi Rossyjskiemu tego co następuje: Powstała więc na nowo nasza oyczyzna, usłyszeliśmy głos iey miły i nakazujący, powtorzony od naszego stawa okrytego współobywatela, tómacza świetney, dobroczynney i wspaniałey woli J. In herat: M. WszechRossyy, usłyszeliśmy głos iey matki powszechney, opuszczoney od nas gdyśmy byli iey synami, nie wiedząc o tem, iey matki szarpanej od nas, i ponchnięty nad przepaść grobu odwiecznego, gdy uniesieni zbytecznymi namiętnościami i nieumiarkowanym zapalem greckim, każdy chciał ją tylko dla siebie mieć matką, sam ją posiadać, i sam iedynie wszystkich iey skarbow używać; powrociła ona pomiędzy siedem ludow Jońskich; wezwała nas abyśmy byli iey reprezentantami, oczekuje przeto od nas roztropnego przywiązania, spokojnego zgłębienia rzeczy, i troskliwych starań dla nadania iey blasku i uczynienia godną samey siebie, podobnież iak Alexander, który umieścił ją w rzedzie, z którego przeciwności zepchnęły ją były. My, obywatele reprezentanci, czujemy i odpowiadamy ze stałością na ten miły i nakazujący głos wspólney naszey matki. Ludy Jońskie bedziecie wolnemi i szczęśliwemi na zawsze; wasi reprezentanci nie będą czynić ofiary przed żadnym innym ołtarzem, tylko przed ołtarzem waszey wolności polityczney i szczęśliwości towarzyskiej.

Cieszyc się i używać będziecie tych dobrodziejstw, jeżeli epoka waszego dzieciństwa już się ukończyła, jeżeli ta, do której się zbliżacie znajdzie was oświeconych przeszłością i przeniknionych widokiem świetniejszej nierównie niżeli kiedykolwiek przyszłości, ponieważ pewniejszymi i cenniejszymi niż kiedykolwiek byliśmy łaski Imperatorskiej, którą nam przyrzekł, minister nasz współobywatel imieniem swojego wspianego Monarchy, i ponieważ my także przyrzekamy wam za pomocą naszej gorliwości i czystych zamiarów czasy spokojne i szczęśliwe. Ciąto prawodawcze Rzepltey siedmiu wysp czyniąc dzisiaj takowe wyznaczenie w tym zgromadzeniu, ogłasza go uroczystie przed Tobą Ministrze Pełnomocny J. Imperatorskiej Mości wszech Roslyy złożył go pod nogi Alexandra I. powiedz mu, że jego dobrodziejstwa przywróciły życie narodowi greckiemu, który ufilnie starać się będzie, aby zawsze okazał się godnym łaski swojego potężnego Twórcy, równie jak szacunku innych narodów, i który tym jedynie technie życzeniem, aby widział uwieczniające się Twoe cnoty i Twoje usiłowania równie jak imię Twoie uwieczni się w dziejach.

Ciąto prawodawcze wydało także w dniach tych odezwę do mieszkańców Rzepltey donosząc im, iż swoje urzędowanie rozpoczęło. Odezwa ta kończy się temi wyrazami: "Mieszkańcy siedmiu wysp, przysposobiecie się do zbierania owoców naszych starań z tą miłością oyczynny i tani cnotami, które dawniej Grecyą czyniły na pierwszym w świecie narodem. Połączcie się z waszemi reprezentantami dla proszenia nieba z czystością i świętością, aby swoje błogosławieństwa wyłączały na powstającą Rzeplte równie jak i na was i wasze prawodawcze zgromadzenie.

Dnia 1. Grudnia.

W nocy z dnia 23 na 24 Listopada r. t.

po krótkiej chorobie zszedł z tego świata w 84 roku życia swojego, hrabia Spiridion Grzegorz Teotochi, komendant W. Krzyża Zakonu kawalerów S. Jana Jeruzolimskiego, Xiążę prezydent Rzepltey siedmiu wysp. Hrabia Teotochi wielką miarą stawę i znakomite znaczenie pod rządem weneckim i ciągle posiadał pierwsze urzędy, które posiadają ślacha wysp mieli prawo. Z wkroczeniem Francuzów został mianowany prezydentem tymczasowej municypalności. Po zawartym w Campo Formio pokoju, został prezydentem rządu środkowego departamentu Correze i urząd ten sprawował aż do oddania miejsca tego połączonym wojskom Roslyjskim i Tureckim. Na ten czas został mianowany członkiem i wiceprezydentem rządu tymczasowego, następnie przy tworzeniu Rzepltey siedmiu wysp jednomyślnymi głosami Xciem prezydentem senatu wybranym zoltał.

Pogrzeb zwłoków jego odbył się z nadzwyczajną okazałością, urzędy cywilne, ministrowie zagraniczni, główny sztab wojska roslyjskiego i siedmiuwyspowego w żałobie affektowali, i w czasie gdy pogrzeb odbywał się w kościele greckim, gdzie sekretarz stanu miał pogrzebową mowę; w kościele metropolitalnym wyznania rzymskiego, Wielki wikaryusz, arcybiskupi także przedmiotem zatrudniał licznie zgromadzonego słuchacza, a w synagodze także sam hołd oddawałno pamiętce narzecznika Rzepltey.

Z listu alu d 30. G. alinia.

Zamierzona podróż księżniczki do zakonu Arenis, która d. 19 t. m. przed jej wzięciem zoltała, nie mogła byćz tego roku dla złych drogowskich warunków. Dwa wyjechał tylko ta książka z orszakiem z do 300 osób. (C. b. i. z. m. to jest względem inn. ch. rz. w.) udał się przez Kasrubi do Vallady, zakonu białego Almiria, gdzie przenocował, a następnie wyjechał do Talavera, gdzie 4ty lub pięć dni zabawiał. Stroną przybył K. l. g. w. 11, którzy w dobrą zoltała zdołał. 1777. Teleda 8 lub 10 Stycznia do pałacu Aranjucz.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE ŚRODĘ DNIA 1. LUTEGO 1804

O Rozumie i obyczajach starożytnych i teraźniejszych.

Zastarzały to błąd mniemać, że ludzie dawnych czasów byli cnotliwszymi, więcej mieli rozumu, więcej światła, więcej gustu, niżeli tegowieczni, i że ich dzieła daleko wyższemi są od naszych. Myślący tak czynią to cz. sto bez zastanowienia się nad rzeczą, i bez wchodzenia wszczęgóły potrzebne do rozpoznania podobnego przedmiotu. Mania chwaleńca zawsze starożytnych, jest skutkiem skrytey zazdrości pomiędzy terażniejszymi; tym czasem potrzeba oddać sprawiedliwość pierwszym, bo to jest pewna, że ich dzieła nieskończenie przyłożyły się do uformowania gustu w tych, którzy po nich nastali, i że wieki następne były poleśowne lub grube, światłe lub ciemne, w miarę szacunku lub wzgardy, jakie dla tych nieporównanych dzieł miały; lecz potrzeba różnić czasy; wieki Aleksandra i Augusta wydały mężów, którzy przez późniejszych nie mogli być zagaszonymi, i służyli we wszystkich czasach za wzor najwyższemu gieniuszom. Pierwi Rzymianie, o których tyle opowiadają cudów, byli g. nbemi i niepoleśowne ni. lecz ich surowa i dzika cnota zrobiła się ludzką przez obcowanie z Grekami, od których przeszły do nich nauki i kunsztu. Od czasu złupienia państwa rzymskiego przez barbarzyńców i spalania sławnych bibliotek, napełnionych przewyborne mi Xiazkami, Boskie te dzieła stały się bardzo rzadkiemi, i używanie ich upadło w czasie zupełnie. Na ow czas barbarzyństwo i niewiadomość wszystkich ogarnęła, która

poty trwała, poki tylko te drogie zabytki leżały w ciemnościach zagrzebane; dobry gust dopiero w ten czas się zawił, gdy dzieła dawnych były odłopane. W samey rzeczy nauczaia one ślachtetnie myśleć, tłumaczyć się jasno, wystawiać żywe i naturalne obrazy, i nadawać rzeczom najprostszemu kroy piękny i przyjemny, który ich interesującemi czyni. Pomimo jednak tych zalet nie myślę przenosić starożytnych nad terażniejszych, ani wchodzić w rozbiór, czyli więcej lub mniej mieli rozumu lub talentów do wiekich rzeczy; lecz zdaie mi się, iż mogę powiedzieć bez obrażenia nikogo, że Homer i Wirgiliusz, Demostenes i Cycero, nie znaleźli jeszcze równników w późniejszych, i podobno ich dłu-go jeszcze nie znajda. Nie wiem ile tak znakomite i poważane od całej starożytności imiona nakazującego w sobie mają; lecz odłożywszy na bok ich imiona zastanówmy się nad ich dziełami; nie mamy dotąd poematu, któryby mógł być z Illiada, Odysseą i Eneidą porównany; nie mamy mow ani obron, któreby wyrownwały mowom i obronom Demostenes i Cycerona.

Co do obyczajów, jeżeli się nie myślę, ludzie zarówno zawsze byli złemi; od początku zaraz świata wcisnęło się pomiędzy ludzi zepsucie, i Bog przynuszony był dla oczyszczenia go, ukarać wszystkich ludzi potopem; lecz następcy ich pomimo tak okropnego przykładu wciąż się nie poprawili. Wstępowali zaraz w ślady swych poprzedników; podobnie iak my w naszych. W jedney grzechności względem łobi e przeszliśmy daleko starożytnych; oni obchodzili się z miłośnią dosyć

dziko, i nie znali wcale tych pięknych drobności, które są wezwycziuu u kobiet europejskich: są one daleko starsze, więcej mające wdzięków, uprzejmiejsze, poleowniejsze niżeli dawniej były; lecz tenże są w poler nawwi cey się przyłożył do wybicia im z pamięci dawney surowości. Rozpuła w e wszystkich panowała czisach: Greczynki i Rzymianki bardzo były lubieżne, i żyły w wielkiej miękkości. Dziełopisarze świeccy i duchowni wyrzucali im ustawicznie zbytek w strojach, przepych w sorzędach i sotaach, iako też miłowanie się, i perfumowanie. Wschodni, a nałewszystko Azyaci niczego dla swych roskoszy nie zaniedbali, a nawet granic przytożności przestępowali. Rzymianie nie ustąpili w przepychu swych zabaw Grekom; dawane przez nich z tak wielkim kosztem widowiska w Rzymie są tego dowodem. W ienny ten lud i razem dziki, przyzwyczaiony do trudow wojny, do życia prostego i twardego, sprzykrzył sobie nakoniec tę prostotę: zstałwszy Azya, i rozszerzywszy panowanie Rzymu przez podbite prowincye i królestwa, warowadził razem miękkość, rozkosze dotąd nieznanne, przanych, zbytek, biesiadły i wszystkie złe nałogi azyatyckie do swojej stolicy. Oj tego czisu rozpuła i swawola nie znała granic; a iako już w ow czas oświ-ceni Rzymianie, przenyślali wiec ustawicznie iakby rozkosze uczynić powabniejszemi, iakoż wynaleziono sztuke, nadaiącą im więcej powabow. Jeżeli można wierzyć Juwenalowi i innym współczesnym autorom, kobiety rzymskie posunęły rozpułą i bez-

czelność do ostatniego stopnia: załopiwszy w wnie rozum i wstyd, nie znęły więcej granic, i paszczały się bezwstydnie na największe rozpuły. Jakkolwiek są rozwozłe kobiety naszego wieku, daleko jednak są skromnoey ze, niżeli były żony tych sławnych w starożytności zwycięzcow.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 31. Stycznia 1804.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 13 do 27.
— Zyta	- - - - -	15 — 18.
— Jęczmienia	- - - - -	10 — 14.
— Owsa	- - - - -	9½ — 11.
— Grochu	- - - - -	15 — 17.
— Kafziy i głąny	- - - - -	25 — 36.

W Wiedniu d. 21. Stycznia.

Meca wynalżca 16 nałzych gurey:		
— Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 23 do 33.
— Zyta	- - - - -	13 — 17.
— Jęczmienia	- - - - -	10 — 12.
— Owsa	- - - - -	6 — 9.

W Brynie d. 20. Stycznia.

Meca Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 20 do 22.
— Zyta	- - - - -	12 — 13.
— Jęczmienia	- - - - -	9 — 10.
— Owsa	- - - - -	6 — 7.
— Prosa	- - - - -	16 — 20.

W Gdańsku d. 14. Stycznia.

Szefel czyli pół korca nałzego w monacie pruskiy:		
— Pszenica	- - - - -	zł. pol. 12 do 15½.
— Zyto	- - - - -	9½ — 10.
— Jęczmień	- - - - -	6½ — 8.
— Owies	- - - - -	6. — 7.

DONIESIENIA.

J.P. Franciszek Pałowski adwokat prowincyonalny, potwierdzony iest na tymże swoim stałum podług dekretu od Prześwietnego Trybunatu Appellacyynego Krakowskiego wydanego następuiącego:

Siquidem in se Francisiscus Pałowski ad tentamen pro munere Advocati provincialis vigore Aulicni Aulici Decreti dd. 8 Julii 1803 admittus, reipsa illud hoc Tribunalis expleverit in eod. nq; praetiro Bona dederit capere tis Specimina; hinc ipse ad continuandum statum advocandi circa Reg. Forum Nobl. & Magistratum Cracov. ad intur Req; hoc intuitu Decretum praesens C. nseruatioms extraditit eo adnexo quod simul de eo Reg. Foro Nob. & Magistratu Cracov. abhinc sub hodierno notitia data fuerit. Datum Cracoviae 16 Januarii 1804.

Nicolaus Urbanški.

Ex Con ilio Cas. Reg. Appell. Tribunalis Gal. Occid. Scherschnick.

Dnia 30 Stycznia r. b. stowownie do najwyższego rozporządzenia Gubernialnego pod d. 16 Grunja r. 1804. pod liczbą 36 44 odbywac się będzie w kanceliaryi C. K. kommissaryatu policyynego w Krakowie na alicy śpiatiny pod Nrem 514 na pierwszym piętze licy-

taewa dostawienia potrzebnych materyałow na ubiory dla 80 C. K. policyynnych tuteyszych żołnierzy, iko to:

Sukna szczupakowego koloru na mundury, kamizelki, spodnie i płaszcze.
 Płótna na koszule, garki i podszewkę.

Kapeluszow, botow, guzikow i wstążek do włosów, i zobowiązującym się te materyały po najtańszych cenach dostawic, jako też z rzemieślnikami, którzy się najtaniej ubiory z nich robic podejmą, trzeczletni kontrakt zawartym zostanie. Wszyscy przeto mający podjąć się dostawienia powyższych materyałow lub onych wyrobienia, podług przełożyc się przy licytacji materyałow warunkow, niechay się w pomienionym dniu o godzinie 9 z rana w kancelaryi C. K. Kommissoryatu z przyzwoitym wadium stawiać. W Krakowie d. 12 Stycz. 1804

Z strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa ninieyszemi czyni się wiadomo, iż rzeczy ruchome po śmierci Agnieszki 1go małżeństwa Lalikowskiej, powtornego zaś Rahmowej pozostałe iko to: suknie i bieliznowskie sprzęty na prożbę pozostałego wdowca Józefa Rahna przez publiczną licytacją na dniu 8 Lutego 1804 o godzinie 9 ranej na Stradomiu pod Nren 19 s rzedawane będą.

Wszyscy zatem mający chęć kupienia takowych rzeczy na pomienionym terminie i miejscu znajdownic się mogą.

D'adecki.
 Gollma er.
 Łodziański.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
 Dnia 23. Grudnia 1803.

Wzta.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmują tym Edyktem Panu Franciszkowi Xaweremu Hrabi Branickiemu: że P. Franciszek de Schmieden u Sądow tych — o przejęcie Sprawy, względn powrocenia inkantierowiney do Dobr Ochodza przyległości Salsowa zwanej, bez odwołania się jedney strony do drugiey, przeciw Krol. Fiskusowi oboyg Galicyi popieraney bydz mającey — żatobę na niego podał, i pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosil.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. pruwstwach dziedzicznych znajduie się, onemuż P. Franciszkowi Xaweremu Hrabi Branickiemu adwokata tuteyzego P. Billwicza z tego szkoda i jego koszcie zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do przeżysu uluwy sądowey na C. K. państwa dziedziczne wydłney rozpocznie się i uluoczony bedzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 8go Lutego 1804 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sadom tut yszym wymienił, i podług przeżysu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osadzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknąc moćca samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisac był winien.

Józef de Nikorowicz.
 Jan Nep. Wlach.
 Walerjusz Litwacki.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakowskich Gall. Zachod.
 Dan w Krakowie dnia 11. Lijopada 1803.
Slaupenski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey uwiadomiała ninieyszym Edyktem Pana Stanisława Sotyka, iż adwokat Dederko kurator do spraw niuoleniego Xcia Dominika Relziwita, przeciwko niemu w porzątku uczynienia rachunkow z procentow dobr: Ost w, Wólki Ręczyska, Kolno-Grabie, i Kzywica, oraz odebrania (ieśli się okaze długież ytrony) Possełfyi tychże Dobr, do Sądow tuteyszych żatobę podał i pomocy sądowey d. asztę si.

Gdy zaś też Sądy dla iego zamieszkania zagranicą, niemu tuteyszego sądowego adwokata

Pana Fiedorowicza za obrońcę z jego szkoda i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisane dla Galicyi Zachodniej sądownego porządku prowadzona i ukończona będzie. Napomina się on niniejszym Edyktem aby w 90 dniach do odpowiedzi stawiał się, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrał, i tego Sądowi wymienił, i oraz tych podług Prawa użył kroków, które się do obrony swej sprawy pożytecznymi być zdają; gdyby bowiem tego nie uczynił, i swą zaniebdał sprawę, samby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winien był.

Dan w Lublinie dnia 19 Października 1803 roku.

Gołaszewski.

Purtscher.

Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądów Szlach: Lubelskich Galicyi Zachod.
Klimaszewski

Podaje się do wiadomości, iż z rozkazu wysokiego C. K. Sądu Szlach: Krakowskiego dd. 24 Stycznia r. b. pod Nrem 801 wypadłego. — Rzeczy ruchome po ś. p. W. JX. Karolu Lochmanie Archipresbiterze Krakowskim pozostałe, jako to: złoto, srebro, klejnoty, cyna, miedź, żelazo, szkło, porcelana i fajans, suknie, i bielizna stołowa i inna, wino, mienie, powozy oraz wszystkie inne sprzęty przez publiczną licytacją d. 6 Lutego r. b. i innych dni następnych od godziny 9 rana do 12 i od 3 do 6 w wieczor w kamienicy Archipresbiteryalnej pod Nrem 560 sprzedawane będą; przytem w Wsi Brąnowice pół mile od Krakowa będącej pozostałe nad inwentarz gruntowy bydło, owce, konie, i inne sprzęty gospodarskie, i po odłączeniu procentów interkalarnych zboża pozostałe dnia 16 Lutego r. b. przez publiczną licytacją sprzedane zostaną. Życzący sobie co nabydź raczą z gotowemni pieniędzmi w w mieyscu licytacji znaydować się.

Dominik Raczyński, komornik krakowski.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznajmują niniejszym Edyktem JW. Władystawowi Hrabi Branickiemu, iż Ur. Jan Korycki przeciwko tegoż w sprawie o sumnę 30,000 zł. pol. z prowizją mającą się zapłacić do Sądów tutejszych żałobę podał i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś też Sady dla zagrożnicznego jego zamieszkania iemu tutejszego sądowego adwokata Stefana Chylińskiego z jego szkoda i niebezpieczeństwem postanowili, z którym też rozpoczęta sprawa podług przepisane dla Galicyi Zachodniej prawa porządku prowadzona i ukończona będzie. On przeto niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu 90 dni do explikacyi stawiał się, i oznaczonemu sobie patronowi dokumenta swe przestał, lub też innego adwokata obrał i tego sądowi wymienił, i tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy użytecznymi być sędzi; jeżeli zaś to nieuczyni i swą zaniebda sprawę, szkodę sobie stąd jaką wynikającą sam sobie przypisać będzie winien.

Dan w Lublinie d. 25 Października 1803.

Gołaszewski.

Friedenthal.

Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Klimaszewski.

(Drzy dzisiejszej Gazecie znayduie się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 1. Lutego 1804.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Stanisławowi Pieniążkowi: że PP. Wincenty, Józef i Józefa de Syglio, dzieci ś. p. Jędrzeja Synio usądów tych — o zapłaceniu summy 11928 zł. pol. z prowizją i kosztem prawnym — żądają na niego podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdy zaś sądy te, dla jego niebytności, w C. K. państwach dziedzicznych iemuż P. Stanisławowi Pieniążkowi adwokata tutejszego P. Męcińskiego, z tego sądom i jego kosztem zastępcę postanowili, a którym proces ten iłosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpoczenie się i ukończony będzie, on przeto Edyktam niniejszym tym kołem wspomina być: ażeby w orzecie przyswadyli to też dnia 28 Lutego 1804 roku o godzinie 9 zrana sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wynienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony, za nayskuteczniejszy osadzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać miał.

Józef de Nikorowicz.

Brzoard.

Jan Nep. Vlach.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 23. Listopada 1803.

Slaupeński.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wzywają tym Edyktem wierzycieli na dobrach z dłużonego Wilhelma Jakobsona, iako to, na miasteczku Jedlińsko z folwarkiem wsi Jedlonki, na wioskach Nowa Wola i Wola Gutowska, na folwarku Gutowie z przyległą wioską Brod na folwarku Zawady z przyległą wioską Ptaszow ubezpieczonych (zważając, że dobra te w summie 823,279 zł. pol. 5 gr. oszacowane, na dwóch licytacyach to jest dnia 30 Czerwca 1802 i 29 Marca r. b. odbytych żadnego kupca nie miały, wprzod nim trzecia licytacja rozpocznie się na dzień 22 Lutego 1804 roku na godzinie 9 zrana, końcem dania w C. K. sądach tutejszych swey deklaracyi, z tym upomnieniem: że wota nieprzytomnych do większości głosów przytomnych policzone będą, na którym dniu naznaczonym deklarować się mają, którzy wierzyciele i jak długo summy swoje przy dobrach mających być sprzedanych zostawie? i jakich terminow do wypłacenia licytantowi większości głosow pozwolic? lub jaką mu inną łatwość uczynic zechcą, ażeby to, na co się zgodzą między warunkami trzeciej licytacji około Świętego Jana 1804 roku odbywać się, mający umieszczone być mogły. W Krakowie dnia 29 Listopada 1803 roku.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

W. Lichocki.

Z Rady Ces. Krol. sądów szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej

W Krakowie dnia 12. Listopada 1803.

Sterneck.

Przez C. K. Juryzdykcyą kameralną Koziemiecką cyrkulu Radomskiego na fundamencie rezolucyi delegacyney wysokiego C. K. Appellacyynego Trybunału Krakowskiego pod dniem 25 Października 1802 roku Nru 4494 zapadłej, na proźbę żydowki Tyli Fiszlowiczowy i Richli Tobiaszowy corki zmarłego Zelmana Fiszlowicza żyda z mialteczka Granicy, wszyscy kredytorowie, którzy do masy tej sukcesyonalney, prawo lub pretensyą iaką mieć sądzą, aby na dniu 22 Marca 1804 o godzinie 9tej zrana do komisji i w tuteyszey Juryzdykcyi, iako sędzie delegowanym końcem okazania swych pretensy do rzeczoney masy stawiłi się, i prawa w tej mierze sobie służące przywiedli, gdyż prawa swe nielikwidujący lub zgola niestawiający, na fundamencie §. 631 prawa cywilnego części II. do tego co się z masą pozostanie odestani będą, ninieyszemi zawiadamiają się.

Dan w Kozienicach dnia 26 Listopada 1803.

Antoni Pikuziński, Justycyaryusz.

C. K. Juryzdykcyą kameralną Koziemiecką cyrkulu Radomskiego z mozy delegacyi jeneralnego konsystorza Krakowskiego pod dniem 29 Marca b. r. Nr. 223 zapadłej, do pertrakcacyi substancyi po zmarłym nieszlachcicu X. Michale Tycz piebim: Goryńskim pozostałej wyznaczona, ninieyszim obwieszczeniem niewiadowym sukcesorom tegoż do publiczney podaje wiadomości, iż po sprzedaniu przez licytacyą wszelkiego mianku tegoż ruchomego sumka 244 zł. ryń. 5 kr. znajduje się.

Napominają się przeto najbliżsi krewni zmarłego X. Tycza, ażeby oświadczenie stosownie do przepisu prawa cywilnego, czyli majątek z dobrodzieystwem prawa i inwentarza, lub bez tegoż dziedziczyć chcą, w przeciągu roku i 6 tygodni tym pewniey w Juryzdykcyi tuteyszey podali, mający także pretensyą do tej masy prawa w tej mierze sobie służące w tymże czasie przywiedli, gdyż inaczey spadek do tego wyznaczonego terminu sądowey administracyi podległy, porządkiem prawem przepisany pertrakowany będzie.

Dan w Kozienicach dnia 12 Października 1803.

Antoni Pikuziński, Justycyaryusz.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodney oznaymują tym Rłyktem Jmé Panu Michałowi Chetkowskiemu, że Pan Woyciech Rogaliński w sprawie zapłacenia sumny 7804 zł. pol. 2 gr. i 4 denary z przynależytościami żatobę przeciw niemu podał i o pomoc sądu dopraszał się.

Gdy zaś sądy te dla iego niewiadowego mieszkania iemu tuteyszego sąlowego adwokata Reynbergera z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług przepisanego dla Galicyi zachodniey prawa rozpoczęty i ukończony zostanie, przeto on ninieyszim Edyktem upomina się ażeby w ciągu 90 dni exycypował i wyznaczonemu obrońcy dowody i obrony przestął, albo innego patrona obrał tego sądom tym wymienił, i to z prawa używał co do obrony swey sprawy za nayskuteczneysze osadzi, gdyby zaś tego nie uczynił i sprawę swoią zadiedbał, szkodę stąd wypaśćz nogicą samby sobie przypisac był winien.

Dan w Lublinie dnia 19 Października 1803.

Golańzewski.

Purtscher.

Münch.

*Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniey.
Klimaszewski.*

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Krakowa dzieciom po ś. p. Annie Teresie Giebardowey wdowie tu w Krakowie dnia 5 Lutego r. 1799 w śpitalu ubogich wdow bez testamentu, a zostawiwszy substancyą w kwocie 1655 ryń. 2 kr. pozostałą z narzey, pozostałym, a względem ich pomieszkania nie wiadomym to jest Janowi iako też Justynie, Katarzynie i Teresie Jadwidze Gebhardom ninieyszim Edyktem nakazuje się, ażeby deklaracye swoje czyli dziedzictwo pomienione ich matki z dobrodzieystwem prawa i inwentarza obić, albo raczey iego z rzecę się chcą? w przeciągu 3 lat i 18 tygodni od dzisieyszego dnia rachując, tuteyszemu magistratowi tym pewniey podali, gdyż inaczey pomienione dziedzictwo po upłynionym terminie Krolewskiemu fiskusowi przysądzone i wydane będzie.

Gollmayer.

Łodziński.

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 23 Grudnia 1803. roku.
Pimia.*

Dnia 15 Februarii 1804. odprawiać się będzie licytacya dobr Tempoczowa do probostwa S. Michała w Krakowie należącego na lat 3 od S. Jana t. r. poczynając.

Kondycye w urzędzie cyrkularnym Krakowskim od dnia 1go Lutego widzieć można; dzierżawy tey nabyć chcący mają się w terminie wspomnianym w kancelaryi urzędu cyrkularnego Krakowskiego znajdować. Dan w Krakowie d. 13 Januarii 1804.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney oznajmiają niniejszym Edyktem Ur. Kaspra Szankowskiego, iż Ur. Domicella z Mitkowskich Jana Kryńskiego i Katarzyna z Mitkowskich Jozefa Skolimowskiego małżonki, przeciwko tego i Maryannie z Borkowskich Stankowska w sprawie o dzierżenia części w Poptawach po zmarłym Pawle Wojnie pozostałych, żatobę podali i pomocy sądowej popraszali się.

Gdy zaś też Sądy dla niewiedomego tego zamieszkania, tamu tutejszego sądowego adwokata w osobie Jana Maden za kuratora z tego szkoda i niebezpieczeństwem ustanowili, z którym też proces rozpoczęty podług przepisanego dla Galicyi zachodney prawa porządku prowadzony i ukończony zostanie. Napomina się on niniejszym Edyktem, ażeby w 90 dniach do explikacyi się sam stawili, lub oznaczonemu patronowi swe dokumenta przestali, lub innego patrona obrali i tego sądowi tutejszym wymienili, i tych prawa środków używali, które do obrony swey sprawy potrzebnymi bydz sądzi, gdyby bowiem tego nie uczynił i swą zaniedbał sprawę, szkodę stąd jaką wynikającą sam sobie przypisać będzie winien.

Dan w Lublinie dnia 16 Listopada 1803.

B. Gołaszewski.

Parischer.

Władich.

Z Rady C. K. Sądow szlachee Lubel. Gall. Zachodney.

Klimaszewski.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodney uwiadomiają niniejszym Edyktem Ur. Xiążkę Stanisława, Karola, Jozefa, Janusia, Franciszka i Mateusza Jablonowskich braci, iż Ur. Wiktorya i Walentya Miaczyńskie małżonkowie, w sprawie zapłacenia summy 2500 zł. pol. do sądow tutejszych żatobę na nich podali, i sądowej pomocy dopraszali się.

Gdy zaś też sądy dla nieznanomego ich zamieszkania, im tutejszego sądowego adwokata Raińskiego, za kuratora z ich szkoda i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też sprawa zaczęta podług przepisanego dla Galicyi zachodney Prawa prowadzona i ukończona została. Oni przeto napominają się ażeby w przeciągu 90 dni do explikacyi się stawili, lub oznaczonemu patronowi dokumenta swe przestali, lub sobie innego patrona obrali i sądowi wymienili, i to podług prawa czynili, co do obrony swey sprawy użytecznem bydz sądzą; gdyby bowiem tego nieuczynili, i swą zaniedbali sprawę szkodę sobie stąd jaką wynikającą sami przypisać będą winni. Dan w Lublinie dnia 8 Listopada 1803.

B. Gołaszewski.

Gruszecki.

Rubna.

Z Rady C. K. Sądow Sza: Lubel. Galicy Zachodney.

Klimaszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney uwiadomiają niniejszym Edyktem Ur. Piotra Borzeckiego, Floryana, Sebestyana, Ignacego i Tadeusza Dembickich, Jana, Xawerego i Kazimierza Łaszczyniec, iż Ur. Maryanna z Borzeckich Potocka, w sprawie o zapłacenie summy 72180 zł. pol. 2 gr. wraz z prowizyą od 27 Kwietnia 1781 roku po 5 od 100 rachować się mającą, przeciwko nim do sądow tutejszych żatobę podała, i pomocy sądowej dopraszała się.

Gdy zaś też Sądy dla ich niewiedomego zamieszkania, imże tutejszego sądowego adwokata za obrońcę z ich szkoda i niebezpieczeństwem ustanowiły, z którym też sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi zachodney sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, oni więc niniejszym Edyktem napominają się, aby w przeciągu 90 dni do odowiedzi się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddali, lub innego sobie patrona obrali i tego Sądowi wymienili, i oraz tych podług prawa użyli krokow, które się do obrony swey sprawy pożytecznymi bydz sądzą; gdyby bowiem tego nieuczynili!

swą zaniedbali sprawę, samiby sobie szkodę może jaką ślad wynikającą przypisać winni byli.
Dan w Lublinie dnia 16 Listopada 1803. roku,

Gołaszewski.

Purtscher.

Poll,

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Lubelskich.

Klimaszewski.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie wszystkim, którym na tem zalezyw niniejszem ogłoszeniem czyni się wiadomo, iż na żądanie Maryanny z Górzanowskich 1go Młyński, 2go Słubu, terazniejszey Rzewuski jako Matki i opiekunki małoletnich po ś. p. Alexym Młyńskim pozostawionych dzieci, tudzież Karola Sosnowskiego współopiekuna, dla zaspokoienia wygraney przeciwko Walentemu Proszewskiemu summy 967 czer. zł. 11 zł. pol., rzeczy kosztowne dopiero rzeczzonego Walentego Proszewskiego zastawne, w depozycie tutejszym znajdujące się, jako to: Dyament złotą obrączką obwieszony, tak nazywany Soliter, za 300 czer. zł.; Kulczyki dyamentowe za 260 czer. zł.; Brasoletki dyamentami osadzone za 150 czer. zł.; nakoniec zegarek z łańcuszkiem dyamentami przyozdobionym za 200 czer. zł. oszacowane, w tutejszych C. K. Sądach Szlacheckich Lubelskich na dniu 29 Lutego 1804 o godzinie 19 zrana przez publiczną Licytacją więcey dającemu za gotowe pieniądze sprzedane zostaną. Na który to termin wszyscy, którzy te rzeczy kupić pragną, niniejszym zapraszają się.

Dan w Lublinie dnia 21 Grudnia 1803.

Gołaszewski.

Purtscher.

Poll.

Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachd.

Klimaszewski.

Niniejszemi powszechnie ogłasza się, iż w drodze konkursu przez licytacją publiczną na sprzedarz domu murowanego sub Nro. 78 leżącego po zmarłym Kallyerze mieyskim Jakobie Kotarskim pozostatego, tudzież folwarku razem do tegoż należącym innym gruntem na 452 zagony rozległym, i 3 morgow 300 □ śląg przyległym sosnowym laskiem sądownię zezwolono; i na ten koniec termin pierwszy do licytacji dnia 20 Sycznia, drugi 20 Lutego, i trzeci 20 Marca 1804 roku, z tym dokładem ustanowiony jest, iż toż domostwo, które na 3340 ryń. 50 kr oszacowane, z osobna, lub też razem z gruntami, których szacunek na 3360 ryń. wykazany podług mnogości licytantow licytowane będzie.

Wszyscy więc chcą mający nabycia tych rzeczy wiści, niniejszym na terminy wyżej pomienione do tutejszey magistratualney kancelaryi, gdzie się także o konlcyce sprzedarzy dowiedzieć można zapraszają się, aby zatem każdy zawsze zrana o 9 godzinie stanąć nieomieszkał. Signat. Kenty dnia 1 Decembra 1803.

Kłodzki, zast. bur. synd.

Zuberski, radny.

Per Cæs. Reg. Forum Nob. Cra. Gall. Occident. Omnes & singuli Creditores & Legatarii, qui se jus aliquod ad massam post olim Christophorum Reklewski die 29 Martii 1773 steriliter demortuum in summa 10,967 frh. 19 xr. per Dominum Joannem de Dukla Matachowski olim Feliciane de Jarmuszowice Reklewska Consortis Christophori Reklewski hæredem emundando bona obrečna ad depositum Judiciale consortaria consistentem (quæ apud Dominum Stanislaum Comitem Matachowski in quantum 10,075 frh. elegit habetur) habere existunt, medio præsentis Edicti citantur, ut usq; ad ultimam Decembris anni futuri 1804 jura sua ad præfatam massam eo certius insinuent, & deducant, quo secus comparantibus Creditoribus & Legatariis pro rata satisfiet non comparantes autem ad id quod remanebit relegabuntur.

Jam vero omnes & singuli præfati Christophori Reklewski successores convocantur, ut ad remaneas nefors residuum ex præfata 10,967 frh. 19 xr. summa post pacificatos Creditores & Legatarios quantum usq; ad ultimam Augusti 1806 anni sese insinuent, juraq; sua deducant, quia secus id, quod nefors remanebit judicialiter usq; administrabitur donec pro deservito declarari poterit. Craçovie 11 Maji 1803.

Ex Cons. C. R. Fori Nob. Cra. Gal. Occid.

Polaie się niniejszym każdemu do wiadomości, iż d. 6 miesiąca Marca b. r. w C. K. Zachodnio Galicyjskiej d. b. kameralnych Administracyi w Krakowie na ulicy S. Jana, na

pierwszym piętze w Kasparowskim domu pod Nr. 486 pod czas zwyczajnych godzin, zrana od 9 do 12 godziny, a gdyby ten czas do tego niewystarczył, także po południu od 3 do 6 godziny.

7 Centnarow, 46 funtow Lwowskiej wagi przedniej, tak zwanej hiszpańskiej wełny; tudzież

31 Cent. 40 funtow bardzo przedniej;

51 Cent. 52 funtow średnio przedniej;

106 Cent. 36 funtow ordynaryjnej; i

11 Cent. 6 funtow wełny z łągnią, razem 207 centnarow 80 funtow burtem lub po części, iko pierwszy lub drugi sposób większą wartość okaże, przez licytacją największą dającemu za nychniał nastąpić mającą w gotowiznie zapłatę przedawane będą.

Cena fiskalna jest takowa: za 1 kamień, to jest, za 32 polskich funtow tak zwanej Lwowskiej wagi przedniej hiszpańskiej wełny 40 ryń. — bardzo przedniej 35 ryń. 15 kr. — średnio przedniej i z łągnią 23 ryń. — a ordynaryjnej 17 ryń. 52 kr.

W Krakowie dnia 4 Stycznia 1804 roku.

**Z C. K. Zachodnio-Galicyskiej Dobr kameralnych Administracyi.
de Saydella, sekretarz.**

Na dniu 15 Februarii 1804 i po sobie następujących dniach odprawiać się będą w Urzędzie cyrkularnym Krakowskim następujące Licytacje.

- 1. Wsi Bronowice małe do Probostwa Panny Maryi w Krakowie należące z częścią w Rząska i dzieścicą chtëpską bronowską na rok jeden od S. Jana 1804 poczynając.**
- 2. Plebania w Proszowicach na rok jeden.**
- 3. Plebania w Słomnikach na rok jeden.**
- 4. Scholasterya w Szkalmierzu na lat trzy.**

Zyczących sobie tych arend mają się w wyznaczonym terminie w kancelaryi urzędu cyrkularnego znajdować i mogą w ręście od dnia 15 Januarii kondycje licytacji i pretia fisci w kancelaryi cyrkularnej weyrzeć.

Dnia 1go Marca t. r. odprawiać się będzie w Urzędzie cyrkularnym Krakowskim licytacya liw. ranku Słomy mierzwaney dla woyska w Cyrkule Krakowskim stojącego na rok jeden pretio fisci będzie targowa słoma, rocznie zaś potrzeba około 2000 cetnarow. Resztę kondycy w kancelaryi cyrkularnej dowiedzieć się można. W Krakowie d. 15 9bra 1803.

Ponieważ onegdajsza pod dniem 18 Października p. r. odprawiona licytacya pańskiej Austeryi Promnickiej swojego skutku niezyskała, dla tego do trzechletniej arendy, to jest od 1go Maja 1804 aż do ostatniego Kwietnia 1807 podaje się, dzień 20 Lutego r. b. do tey licytacji wyznacza się.

Zyczący sobie tey arendy, niech na wyznaczonym dniu, o godzinie 9 zrana w kancelaryi promnickiej zaopatrzeni zwyczajnym wadium, bez którego do licytacji nikt przypuszczony nie będzie, znajdować się zechcą.

Pratium fisci tey Austeryi z wolań propinacją wódki jest: . 391 ryń. 30 kr.

Kondycje do tey arendy przepisane można tutaj w kancelaryi promnickiej doysić.

W Promniku dnia 3go Stycznia 1804 roku.

Jozef Widmann, dozorca.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem P. Helenie Apollonii z Miłostkich pierwszego małżeństwa de Ligne powtornego Potocki: że Krolewski Fiskus imieniem skarbu najwyższego u sądow tych — o zapłacenie summy 2829 ryń. 39 kr. — żałobę na nią podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie P. obżałowana zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, oneyże adwokata tutejszego P. Telesforda Billewicz zicy szkodą i tey kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisany, rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w terminie 90 dni excepcyji wyznaczonym sama stanęła, albo ukazała jakie ma prawa swego dowody, te następcy wyznaczonemu wcześniej przestala, albo nakomiec innego sobie patrona obrała,

tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa użyła, które do swey obrony za najsukuteczniejsze sądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedozgodność z zaniehdania wyniknąc mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz
Karol de Reinheim.
Jan Nep. Vlach.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 15 Grudnia 1803.

Slauptenski.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że stosownie do rozolucyi C. K. Appellacyi Trybunału dnia 20 Lipca r. b. zapadłej dobra Przeginia do masy krydalney Józefa Chwaliboga należące w cenie fiskalney podług detaxacyi na summe 29.557 ryn. 47½ kr. udeterminowaney, pod następującemi warunkami sprzedane będą, jako to:

1mo Zeby licytujący dzieląią część ceny fiskalney wyżej udeterminowaney jako wadyum czyli rekeymią do depozytu sądowego złożył.

2do Wolno będzie kupującemu, jeżeli dostateczne okaże bezpieczeństwo, summe szacunkową, aż do nastąpić mającey wierzytelow klasyfikacyi, za opłacaniem prowizyi przysobie zatrzymac.

3to Obowiązany będzie kupujący w rok po uczynioney klasyfikacyi, tak zeby termin wypłacenia na dzień 24 Czerwca wypadat, summe ofiarowaną złożyć.

4to Wolno jest kupującemu unowić się z wierzytelami względem zostawienia przy dobrach swych summe na tychże dobrach mianych.

5to Jeżeli który z wierzytelow masy te dobra dla siebie będzie chciał licytować, a summa jego czystey pretensyi wadyum, iakiego prawo wymaga, w dwuynasob przeniesie, ten do złożenia innego osobnego wadyum nie jest obowiązany.

6to Wierzytelowi hypoteką opatrzonemu, jeżeli te dobra kupi, wolno jest rachować sobie należącą mu się prowizyą, i tę z wypłaconey bydź mającey summy szacunkowey potrącić sobie.

Wszyscy zatem, którzy dobra rzeczone pod tem warunkami kupić sobie życzą, wzywają się na dzień 7 Marca 1804 roku na godzinę 9 z rana z tym dodatkiem: że wolno im jest akt sądowey detaxacyi dóbr rzeczonych w regiftraturze sądowey przyzrzyc lub przez kopia wyiąć sobie. W Krakowie dnia 26 Listopada 1803.

Jozef de Nikorowicz.
Vlach.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
Sterneck.

C. K. sąd prowincjonalny szlachecki Lubelski Galicyi zachodniej, wszystkich komu o tym wiezcie należy niniejszym Edyktem obwieszcza, ponieważ sąd niniejszy na podanie zbiegu wierzytelow, do wszystkich dóbr ruchomych, i nie ruchomych Pana Tadeusza Sobolowskiego w Galicyi zachodniej znajdujących się zezwolił. Przeto każdy któryby do zafiefienia naprzeciw rzeczonemu dopiero dłużnikowi sprawiedliwcy iakiey pretensyi sądził mieć prawo, powołuje się, ażeby aż do dnia 16 Kwietnia r. t. 1804 z swoią pretensyą w sposobie formalney żałoby przeciwi P. adwokatowi Madan jako zastępcy konkursowey masy do tutejszych sądów szlacheckich podał, i wniesy nietylko rzetelnosc swey pretensyi, ale też prawo mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonym — z pragnie okazał. Po upływie wspomianego dnia nikt więcej stukhanym nie będzie, ci zaś którzy swych pretensyi aż do czasu owego niepodali, co się tyczy wszystkiego majątku w Galicyi zachodniej znajduącego się na początku wspomnianego dłużnika bezwyjęcia, i na ow czas odsadzeni będą, chociażby prawo kompensacyi po sobie mieli, lub chociażby też o własne iakie dobro z tey masy domagali się, lub chociażby ich pretensya na nieruchomych iakich dobrach zadłużonego zapisana była tak dalece, że takowi wierzytele, gdyby co do masy winni byli, tenże dług mimo prawa kompensacyi własności, lub zastawu, któreby im służyło zapłacić będą powinni. — Nareszcie wszystkich wierzytelow zapadłego w krydę pomienionego dłużnika niniejszymi

chwieszczał się, iż do obrania administratora majątku i depuracji wierzycielów komisji na dzień 19 Kwietnia 1804 wyznaczona jest, w którym dniu o godzinie 9 przed południem w mieyscu tuteyszego sądu stawia się podług przepisu §. 86 ustawy sądowej zachować się mają.

Dan w Lublinie dnia 14 Grudnia 1803.

Gołaszewski.

Münch.

Domarławski.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich.

Klimaszewski.

Z strony C. K. dyrekcji kameralnych dóbr Niepołomskiej położone w Tarnowskim cyrkułe Pilźnieńskie starostwo, składające się z przedmieścia Pilźnieńskiego Dalczowska zwane, tudzież Atinencją Dzwonowa, na dniu 23 Lutego następującego 1804 roku na trzy po sobie następujące lata, to jest od 1go Lipca 1804 do ostatniego Czerwca 1807 roku w Tarnowskiej C. K. cyrkularney kancelaryi, naywięcej ofiarującemu zaarendowane zostanie.

Za fiskalną czyli pierwszą wywołania cenę terażniejszą roczną arendowną ratą 6322 zł. ryń. za wadium zaś 10 procentu to jest 632 zł. ryń. 12 kr. wyznacza się.

Każdy z Jmc PP. konkurentów powinien przy licytacyney komisji wyznaczone wadium w gotowiznie złożyć, które naywiecey ofiarującemu dopiero po złożeniu zdanej i aprobowanej kaucyi, wydane, innym zaś Jmc PP. licytantom zaraz po skończoney licytacyi powrocone zostanie.

Arendowny possessor obowiązany będzie półroczną ratę na dniu odebrania starostwa, w gotowiznie złożyć, także spodziewać się ma, iż jeżeliby w ciągu tej trzechletniej arendowney possesji odmiana jaka z temi dobrami nastąpiła, JP. arendowny possessor podług okoliczności tej po upłynionym pierwszym roku bez żadney pretensyi formowania z arendoway possesji odstąpić ma.

Kontraktu i arendy kondycye zostaną z gromadzonym Jmc PP. konkurentów na dniu licytacyi przed samym zaczcieniem teyże w krajowym języku dokładnie przeczytane, które także codziennie w registraturze C. K. dyrekcji Niepołomskiej do przyzyczenia są wolne.

Przez C. K. Dyrekcji Niepołomskiej dnia 20 Grudnia 1803.

Krommer.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zarządowcy oznajmiają tym Edyktom JPanu Marcinowi Grochowskiemu, że Salomei z G. ochowskich Godlewska w sprawie o zaprzysiężenie substancyi po niegdy Andrzeju i Elzbiecie Grochowskich małżonkach porozstrzyżenie żądają przeciw niemu podać, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga doproszali się.

Gdy zaś Sady te dla jego niewiedomogo mieszkania, iomu tuteyszego sądowego adwokata Fiedorowicza z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw rozpoczęty i ukończony zostanie, przeto on niniejszym Edyktom, upomina się o to by w ciągu 90 dni wyrypował i wyznaczonemu obrońcy swe dowody i obrony przestął, alho innego obrońcę obrót, tego Sądowi tym wymienit, i tych środków do obrony swoy używał, które za najskuteczniejsze osądzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność z prawa wynikającą samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 19 października 1803.

Gołaszewski.

Purtscher.

Münch.

Z Rady C. K. Sądów Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniej

Klimaszewski.

C. K. sady szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktom Ur. Janowi Meyserowi, że UUr. Wojskich i Tekla Dmińscy małżonkowie w sprawie dopuszczenia wykucy na satysfakcyę summy 9167 zł. pol. 20 gr. i 30,000 z. p. wżtosie żądają przeciw niemu podać i o pomoc sądu doproszali się.

Gdy zaś Sady te dla niewiedomego miesca jego mieszkania, iomu tuteyszego sądowego adwokata Jozefa Fiedorowicza za obrońcę z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw

rozpoczęty, i ukończony zostanie, przeto on niniejszym Edyktem upomina się żeby na dzień 13 Lutego 1804 roku albo sam się stawił, i wyznaczonemu zastępcy obrony jeżeli ma jakie przesłać, albo innego patrona obrać, tego sądom tym wymienił, i to z prawa używał, co do obrony swej Sprawy za najsukuteczniejsze osądzi, gdyby tego nieuczynił, i sprawy swej zaniedbał szkodę sąd wypisać mogącą, samby sobie przypisać był winnion. Działo się w Lublinie dnia 8 Listopada 1803.

B. Gołaszewski.

Purtscher.

Poll.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Adamowi Kromno Piotrowskiemu: że Pani Elżbieta z Wolki Laniewskich Rożycka sierota po zmarłym Michale Rożyckim pozostałych Matka i opiekunka u sądów tych — o zoptacenie summy 13 961 zł. pol. 28 gro z prowizyą i kosztem prawnym — żatobę na niego podała, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prositła.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Panu Adamowi Piotrowskiemu adwokata tutejszego P. Billewicza, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowitły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedziczne przepisany, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciagu 30 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłać, albo nakoniec innego sobie patrona obrać, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą mogącą samby sobie podług opiewu C. K. Praw, przypisać był winnion.

Józef de Nikorowicz.

Jan Nepomucen Vlach.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 23 Grudnia 1803 roku.

Slaupenski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznajmują tym Edyktem Panom Xawieremu i Janowi Bratkowskim braciom: że Pani Magdalena z Bukowskich Paprocka tudzież P. Helena i Anna Bratkowskie u Sądów tych — o wskazaniu dotychczas Dobr Lipnika w celu wymierzenia posagów — żatobę na nich podały, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, prositły.

Gdy zaś sądy nie te mając wiadomości, gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajdują się, onymże Panom Bratkowskim adwokata tutejszego P. Lewickiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowitły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: dnia 24 Marca roku przyszłego sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłać, albo nakoniec innego sobie patrona obrać, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw, przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Vlach.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 20 Grudnia 1803.

Slaupenski.